

panis **F**estina inquit discurre: susci-
ta amicum illū magnū: quo maio-
rem dilectionē nemo habet: s; neq;
substantiam apliorē. **Q**uere pte pul-
sa: quia dñs qui qrit inuenit: qui
petit accipit: et pulsanti aperietur.
Clama et dic Amice comoda michi
tres panes. **¶** Qui sūt isti panes
fratres? **U**tinā mereamur accipere
eos: forte ei et ipsos nemo sat. nē
si qui accipit. **C**redo tamen petēdos
esse nobis tres panes: veritatis ca-
ritatis et fortitudinis. **H**is tribus
egere me fateor. veniēte ad me ami-
co de via: veniēte at ad me ut dixi-
tum brore. **E**t māpio. **D**efiat quip-
pe ratio mea ipsa est enī vir. pze ig-
norantia veritate. languetur et vo-
luntas p media dilectiois: infirma-
tur caro pze iopia fortitudinis. **N**ā
et ratio min⁹ intelligit que agenda
sunt: et volūtas nun⁹ diligit intel-
lecta: et adhuc etiā corpus qd oz-
tumpitur aggrauat aīam: ut non
quecūq; volum⁹ illa faciam⁹. **A**mic
vōz meū etiam et corp⁹ meū: quia
oblatus sū comedere panē meū. **N**e
q; enim pateret hūc defectū. si iugiter
exercitata esset ratio in inquisitio-
ne veritatis: volūtas i desiderio ca-
ritatis: caro in opatione virtutis.
Comoda ergo michi amice tres pa-
nes: ut intelligā. ut diligam. ut fa-
ciam volūtatē tuā. **D**ic ei viuere:
et in talib⁹ vita spūs mei: dicente
scriptura. **E**m vita in volūtatē ei⁹.

¶ In ascēctione dñi. **S**ermo pzi-
mus de lectione euangelica.

Recubentib⁹ vntem
discipul⁹: apparuit il-
lis ih̄s. **A**pparuit vero
benigntas et humani-
tas saluatoris. **M**ul-
tam ei fiduciam prestat q; libe⁹ as-
sit orationi incubentib⁹: qñ recubēti-
bus qñ nō dedigē odesse. **A**pparuit
inquā benignitas ei⁹ q; cognouit sig-
mētū nēm. **N**ec dedigē necessitates
nrās s; misecāt: si tñ curā carnis in
desiderijs nō faciam⁹. s; i necessitata
Et psideas recte aplūs. siue i que
māducam⁹ siue bibim⁹. siue aliqd a-
liud faciam⁹: oīa i glām dei faciam⁹.
Potest enī q; recubētib⁹ appuit ad
id q; tferri: q; alibi calūpniātib⁹ in-
dis adūs⁹ discipulos nō ieiunātes
respōdit. **N**ō possūt iqt filij spōsi lu-
gere qd diu ai illis est spōs⁹. **¶** **E**t
expbrauit incredulitatē eoz. **E**t duri-
ciā eoz⁹: q; hys q; viderāt eū resur-
rexisse nō crediderāt. **A**udis xp̄m disci-
pulos increpātē. pmo q; dur⁹ sonat
expbratē: nec quāq; s; ea hora q;
eis corpālē pntiā sberatur⁹. videri
poterāt magē ab increpatione tacere de-
buisse. **N**oli g; indigni de cetero: si te
q; aliqui xp̄i vicari⁹ increpauerit. **I**d
ei exhibet: qd xp̄s ascēsur⁹ ab eis
i celū. suis legib⁹ exhibuisse discipul⁹.
¶ **D**z qd ē fr̄s q; dicit. **H**ys q; vi-
derūt eū resurrexisse nō crediderūt.
Aut q; fuit q; bī oculi. glōsū dñice
resurrexiois memert vidē miraculū.
Neq; ei resurgētē illū q; sp̄ legitur
aut credidit vidisse mōrtuū. **E**stat g;
de agel accipiendū: q; b⁹ vtiq; resurre-
xiois testimoniū phibētib⁹ aplōz pasil-
litas hesitauit. **I**n vō ut faciat qd

scriptum est. bonitatem et discipli-
nam et scientiam doce me: et visitati-
onis gratiam exprobrationis sensu
tam predicationis doctrina sequatur
et dicat. **Qui crediderit et bapti-
satus fuerit: saluus erit.** Et quid
adhuc dicemus fratres? Magna ni-
mis videtur secularibus hominibus
in hoc verbo data fiducia: verumque
ne tunc incipiat in occasione carnis
blandientes sibi plusquam oporteat sine
operibus de baptismo et credulitate.
**Verumptamen consideremus quod
sequitur: signa autem eos qui crediderunt
hec sequentur.** Nec minus fortasse
videbitur ipsis religiosis: ex hoc ver-
bo provenire desperatio: quod ex ver-
bo prioris vane spei data secularibus
ocasio videtur. Quis enim ea que
in presenti loco scripta sunt. signa vi-
detur habere credulitatis: sine qua
nemo poterit salvari. Quoniam qui
non crediderit condepernabitur: et si
ne fide impossibile est placere deo.
Quisquam demonia ei: linguas
loquitur novis: serpentes tollit. Ergo?
Si nemo hec habet aut per
pauca nostris videtur habere et probis:
aut nemo saluabitur. aut hi soli qui
hys muneribus gloriatur. qui non tam
merita sunt quam indicia meritorum: adeo
ut multi dicentes nonne in nomine
tuo demonia eiecimus. et in tuo nomi-
ne virtutes multas fecimus. audire
habeant in iudicio nescio vos: disce-
dite a me operarii iniquitatis. Vbi est
quod ait apostolus cum de iusto iudice lo-
queretur. qui reddet unicuique iuxta
opera sua. si quod absit querenda sunt in
iudicio signa magis quam merita. //

Sunt tamen et ipsa merita signa
quedam certiora utique et salubriora.
Nec difficile arbitror nosse quemad-
modum intelligi signa presentia pos-
sint: ut sint indubitata signa credu-
litatis: ac per hoc et salutis. **Primum enim opus fidei per dilectionem
operantis. cordis compunctio est: in
qua sine dubio eiciuntur demonia
cum eradicatur e corde peccata.**
Exinde qui credunt in christum. lin-
guis loquuntur novis: cum iam rece-
dunt vetera de ore eorum: nec de vetero
vetusta perharentia lingua loquun-
tur de diabolis in verba malicie ad
excusandas excusationes in peccatis.
**Vbi vero compunctione cordis
et oris confessione priora sunt deleta
peccata: ne radiiui patiantur et sint
posteriora peiora prioribus. serpentes
tollant necesse est: id est venenatas
suggestiones extinguat.** Quid
tamen agendum. si qua forte radix
pullulat. que tam velociter nequeat
extirpari: sed stimulat animi concu-
piscencia carnis? Profecto si quid
mortiferum biberint. non eis noce-
bit: quoniam iuxta saluatoris ex-
emplum. cum gustaverint nolent
bibere. cum senserint nolent conser-
tire. Dic enim non eis nocebit: qui-
a nulla dampnatio est hys qui sunt
in christo ihesu. concupiscencie sen-
sus absque consensu. Quid tamen?
Molesta certe et periculosa est sic cor-
rupte et infirme affectionis lucta: sed qui
crediderunt super egros manus ponunt
et bene habebunt: id est egreas affectio-
nes operibus bonis operiet. et hoc reme-
dio curabuntur. **Permo. iiij. vñ e**

Solempnitas ista coelestis gloria est. et ut ita dicta gaudio
sa: in qua et christo singularis glo
ria. et nobis specialis letitia exhibe
tur. Consummatio et adimpletio est re
liquarum solempnitatum: et felix clau
sula totius itinerarii filij dei. Qui enim
descendit ipse est et qui ascendit ho
dierno die super omnes celos: ut
adimpleret omnia. Jam enim cum
se dominum vniuersorum que sunt
in terra et in mari. et in inferno pro
basset: non testabat nisi ut aeris et
celorum se esse dominum argumen
tis similibus uel certe potioribus ap
probaret. Terra ei cognouit dominum:
quia ad vocem virtutis eius cum
clamasset magna voce. lazare ve
ni foras. mortuum reddidit. Cog
nouit mare: quia solidum se prebu
it pedibus eius: ita ut apostoli pu
tatent eum fantasma esse. Cog
nouit infernus: quia ipse portas ereas
et vedes ferreos preegit: ubi et liga
uit illum insatiabilem hominam qui
vocatur dyabolus et sathanas. Pro
fecto qui mortuos suscitauit: lepro
sos mundauit: cecos illuminauit: clau
dos firmavit. et omnes exsufflauit
infirmi tates. dominus omnium fuit: et ea
dem manu qua fecerat. que defice
rant reficiebat. Sic et qui in ore pi
scis cum ipsopiscer statuerem inuenire
predixit: patet proculdubio quia
maris et omnium que in mari mo
uentur dominus fuit. Qui vero tra
duxit aeris potestates. et affixit
cruci sue: daret quia super inferna
les effugias potestatem accepit.
Hic est enim qui pertransiit beneficia

do et sanando omnes oppressos a dy
bolo: qui stetit in loco campestris ut
doceret turbas. ante presitem ut a
laphas sustineret: toto tempore quo
in terra visus est et cum hominibus
conuersatus in laboribus multis stans
et operans salutem in medio terre.

Ad claudendam igitur tunicam
tuam inconfutilem domine ihesu.
ad perficiendam fidei nostre integri
tatem: testat ut videntibus discipu
lis per medium aeris sicut aeris do
minus ascendens super omnes celos.
Extunc probabitur quia dominus
vniuersorum tu es. quia omnia in omnibus
adimplesti: et ita tibi profecto debebit
ut in nomine tuo omne genu flectat ce
lestium terrestrium et infernorum. et omnis
lingua confiteatur. quia tu es in glori
a et in dextera dei patris. In hac dex
tera sunt delectationes usque in finem.
ideo monet apostolus ut quamque
sursum sunt. ubi christus est in dextera
dei sedens: quo profecto thesaurus nos
ter est ihesu christus. in quo sunt omnes
thesauri sapientie et scientie absconditi: in
quo habitat omnis plenitudo diuini
tatis corporaliter. // Quid tamen
putatis fratres. quantum et qualis dolor. et
timor irreperit apostolica pectora:
cum eum videret a se tolli in arenam
scalas. sed neque funibus subleuatum.
et si angelico conuictu obsequio. non in
fultu auxilio: sed gradiens in mul
titudine fortitudinis sue? Impletum est
quod eis dixerat: quo ego vado. vos
non potestis venire. Quocumque enim ter
ratum esset. cum indissolubili seque
rentur: mare sicut petrus aliquan
do fecit. cum eo etiam submergendi

Intarent. **S**ed hac sequi non pote-
rant: quia corp⁹ qd corūpitur ag-
grauat aīam: et depmit terrena in
habitatione sensum multa cogitante.
Dolor ergo nimis erat: quia vide-
bant illum propter quem omnia re-
liquebant a suis sensib⁹ et aspectib⁹
attolli: ut non possent ablato a se
sponso. spon⁹ filij non lugere. **T**i-
mor: quia orphani relinquebantur
in medio iudeorū. nondum cōfirma-
ti vīte ex alto. **B**enedicens ergo
eis ferebatur in celum: forte con-
sis illis singularis misericordie vis-
ceribus. cū misericors suos. et paupere
suam scolā relinqueret: nisi qd ibat
parare eis locū: et quia expediebat
ut p̄sentiam eis subtraheret corpa-
lem. **F**elix q̄ digna est ista p̄es-
sio: ad quā nec ipsi apostoli digni
fuerunt admitti: cū et animarum scā-
rum et celestium virtutum triūphali
pompa deduct⁹ ad patre sedet a dex-
teris dei. **N**ūc vero adimpleuit om-
nia: quia natus est inter homines.
cum hominibus cōuersatus est. ab
hominibus et pro hominib⁹ passus
et mortu⁹ est: resurrexit ascendit se-
det ad dexteram dei. **A**gnosco tū-
cam desup p̄textam per totum: quā
supna illa mansio clausit: ubi adim-
pletus est. et adimpleuit omnia do-
minus ihesus xp̄us. **V**erūpta-
men quid michi et solempnitatib⁹
istis? **Q**uis me consolabitur domi-
ne ihesu. quia non vidi te in cruce
suspensum/plagis lūidum/pallidū
morte: quia non crucifixo compas-
sus. obsecutus mortuo. ut saltem la-
crimis meis loca illa vulnerum de-

linirem? **Q**uō me dereliquisti infa-
lutatum? tam formosus in stola tua
rex glorie in alta celorū te recepisti?
Proesus rēnuisset consolari anima
mea: nisi me angeli in voce exulta-
tionis p̄uenissent. qui et dixerūt
Viri galilci: quid statis aspiciētes
in celū? **H**ic ihesus qui assumptus
est a vobis in celū: sic veniet quēad-
modū vidistis eum eūtem in celum.
Hic inquit veniet. **E**rgo ne veni-
et querere nos in illa tam singulari
q̄ vniuersali p̄oessione: cum p̄e-
cedentibus omnib⁹ angelis. sequen-
tibus hominibus vniuersis descen-
det iudicare viuos et mortuos? **P**ro-
culdubio veniet: sed quō ascendit:
non quō ante descendit. **H**umilis
enim prius venit. animas saluare:
sublimis ante veniet. cadauer istud
resuscitare et p̄figurare corpori clari-
tatis sue: ut infirmiori huic vasculo
habūdantiorem videatur impendere
honorem. **T**ūc enim videbitur cū
ptate magna et maiestate: qui p̄us
in infirmitate carnis latuerat. **I**ntu-
ebor et ego cū sed nō modo: videbo
cum sed non prope: ita ut hec scda
glorificatio p̄ori glorificationi p̄p̄e
excellente glām manifeste plueat.
Interim ip̄e assumptus est ad dexterā
patris: et assilat nūc vultui dei pro
nob. **V**edet autē ad dexterā habēs i-
dexterā miām. i sinistra iudiciū. et
miām multā nimis. et iudiciū mul-
tū nimis: i dextera aqua. in sinistra
igne immobiliter tenēs. **E**t q̄te cora-
borat miām suā sup timētes se. scdm
altitudinē celi a terra: ut maiores ei
maiores miserationū dñi sentiant. q̄

fit spacij inter celū et terrā. **P**ropo-
situm namq; dei super illos manet
immobile: et misericordia domini ab
eterno usq; in eternum super timen-
tes eum: ab eterno per predestina-
tionem: in eternum per glorificatio-
nē. Similiter et in reprobis terribi-
lis est super filios hominū. et utiq;
stat fixa sententia eternitatis: et in
hīs qui salui fiunt. et in hīs qui
pereunt. // **Q**uīs sit hominum
si omnium quos hic video nomina
scripta sunt in celis: et in libro pre-
destinationis annotata? **V**ocati
enim et iustificationis vestre
aliqua signa michi videor intueri:
in conversatione huius humilitatis.
Quanto putatis gaudio repleren-
tur omnia ossa mea: si id scire con-
tingeret? **N**escit homo utrum a
more sit dignus an odio. **P**ropte-
rea dilectissimi perseuerate in disci-
plina quam suscepistis: ut per hu-
militatem ad sublimitatem ascen-
datis: quia hec via et non alia pre-
ter ipsam. **Q**ui aliter vadit. cadit
potius q̄ ascendit: quia sola est hu-
militas que exaltat: sola que ducat
ad vitam. **C**ristus enim cum per
naturā diuinitatis non haberet quo
cresceret vel ascenderet. quia ultra-
teum nichil est. per descensū quomo-
do cresceret inuenit: veniens in car-
nari pati mori: ne moremur in e-
ternū. **P**ropter quod et deus exal-
tauit illū: quia surrexit ascendit se-
det a dextris dei. **V**ade et tu fac
similiter. **N**eq; enim ascendere pote-
ris nisi descenderis: quia ut eterno

lege fixum est. omnis qui se exaltat
humiliabitur: et qui se humiliat ex-
altabitur. // **O** peruersitas. o ab-
usio filiorum adam: quia cum ascen-
dere difficillimū sit. descendere autē
facillimū: ipsi et leuiter ascendunt
et descendunt difficiliter: parati ad
honores. ad celsitudines et graduū
ecclesiasticorū. ipsis etiam angeli-
tis humeris formidantes. **A**d sequē-
dum autem te domine ihesu vix in-
ueniuntur qui vel trahi patiantur:
qui velint duci per viam mandato-
rum tuorum. **A**lij enim trahuntur:
qui possunt dicere trahite me post te.
Alij ducuntur. qui dicunt **I**ntroduc-
it me rex in cellaria sua. **A**lij rapiun-
tur: sicut apostolus captus est ad
tercium celum. **E**t primi quidem fe-
lices: qui in patientia sua possident
animas suas. **S**ecundi feliciores:
qui ex voluntate sua continentur ei.
Tercij felicissimi: qui in profundissi-
ma dei misericordia. quasi quodam
modo sepulta iam arbitrij potesta-
te in diuinas glorie in spiritu arde-
ris rapiuntur: nescientes siue in
corpore siue extra corpus: hoc solū
scientes q̄ rapti sunt. **B**eatissimus qui
vbiq; te ducem habet domine ihesu
non illum refugium spiritum: qui
statim ascendere voluit: et tota diu-
nitatis dextera percussus est. **P**ro-
pter autem populus tuus et oues pasce
e tue. sequamur te / p te / ad te: quia
tu es via veritas et vita. **V**ia in ex-
emplo: veritas in pronisso: vita in
premio. **V**erba enī vite eterne ha-
bes: et agnoscam? nos? et credim? qz

tu es xpi filius dei uiuisti qui es su-
per omnia benedictus in secula

Demo tercia te intellectu et affec-
tu purgandis.

Hodie celorum domini celorum al-
ta celesti potentia penetrauit. et
infirma carnis tanquam nubila quedam
exaridens induit stolam glorie. ele-
uatus est ut sol in ortu suo inualuit
et incaluit. dilatauit et multiplica-
uit radios super terram. nec est qui se ab-
scindat a calore eius. Rediit ad regio-
nem sapientie sapientia dei. ubi omnes
boni intelligunt et requirunt. intellectu
perspicacissimi. affectu patissimi.
ad audiendam vocem sermonum dei.
Nos autem in regione ista sumus. ubi
plurimum malicie. sapientie parum. qui
a corpore quod corrumpitur aggregat
aiam. et deprimunt terrena inhabita-
tio sensum multa cogitantem. **¶**
Per sensum ego arbitror intellectu
designari. qui tunc vere reprimitur
cum multa cogitat cum non colligit se
circa illam unam et unicam medita-
tionem que concipitur de ciuitate il-
la cuius participatio est inuoluptas. huius
intellectui oportet deprimi et distrah-
i per multa. multis et multiplicibus mo-
dis. **¶** Nam vero hic estimo dici
affectioes que corrupto corpore diuer-
sis passionibus afficiuntur. que mitigari
numquam possunt. ne dicam sanari. donec
uoluntas unum querat. et tendat ad u-
num. **¶** Duo sunt ergo que nobis
purganda sunt. intellectus et affectus.
intellectus ut nouerit. affectus ut velit
felices et vere felices illi duo uiri. he-
lyas et enoch. quibus omnes materie
et occasiones ablatae sunt que eorum

intellectum impediant vel affectum.
quia soli deo uiuentes. nec nouerunt
nisi deum. nec cupiunt nisi deum.

¶ Denique et de enoch legitur. quod
raptus est ne malicia mutaret intel-
lectum eius. aut ne ficio deaperet a-
nimam illius. Intellectus noster tur-
batus erat. ne dicam ceatus. Affectus
inquinatus erat. et multum in-
quinatus. sed christus intellectum illu-
minat. spiritus sanctus affectum pur-
gat. Venit enim filius dei. et tot et
tanta mirabilia in mundo operatus
est. ut non immerito intellectum nos-
trum ab omnibus mundanis rebus euo-
cauerit. ut semper cogitemus et nunquam
cogitare sufficiamus. quia mirabilia
fecit. Vere latissimos nobis ad spa-
tiandum intelligentie campos dereliquit.
et torrens cogitationum istarum profun-
dissimus est. qui iuxta prophetam non
potest transuadari. Quis enim cogi-
tare sufficiat qualiter rerum dominus pre-
ueniat nos. uenerit ad nos. subue-
nerit nobis. et singularis illa maiestas
uoluerit mori ut uiueremus. ser-
uire ut regnaremus. exulare ut repe-
triaremus. et usque ad seruilissima
opa idinari. ut constitueret nos super
omnia opera sua. Talem se obtu-
lit apostolis apostolorum dominus. ut iam non inui-
sibilia dei per ea que facta sunt intel-
lecta conspiceret. sed ipse facie ad faciem
videretur qui omnia fecit. Et quod disci-
puli carnales erant. et deus spiritus est. nec
bene conuenit spiritui et carni. umbra cor-
poris sui tepauit se eis. ut obiecta
uiuifice carnis uideret. ubi in car-
ne. solem in nube. lumen in tenebris. ce-
lum in laterna. Dominus enim oris nostri

xpiſtus dominus. cui dixim⁹ in vni
bra tua viuemus inter gentes ⁊ nō
inter angelos. vbi puriſſimū lumē
puriſſimis oculis in tuebimur. **U**n
de et virtus altissimi virgini obum
brauit. ne nimio splendore preſtie
ta diuinitatis fulgore etiam illa ſin
gularis aquila tolerare non poſſet.
Ad hoc ante carnem eis propoſuit
vt oēm cogitatu eorū ab humanis
rebus ad carnē ſuā que et mirabili
a dicebat. et mirabilia faciebat adu
naret. et ſic de carne tranſſerret ad
ſpiritu⁹. quia ſpiritu⁹ eſt deus. ⁊ eos
qui adorant eū. in ſpiritu et verita
te oportet adorare. **N**ō tibi videtur
intellectū eis illuminari. cū aperu
it illis ſenſū vt intelligerent ſcriptu
ras. oſtendēs qz oportebat pati xp̄m
⁊ reſurgere a mortuis. ⁊ ita intrare
in gloriā ſuā. **V**ed illi ſanctiſſime
carni aſſuefacti verbū de diſceſſu e⁹
audire non poterant. vt eos relinq
ret pro quo omnia reliquiſſet. **Q**ua
re hoc? **Q**uia intellectus illumina
tus erat. ſed nondū purgat⁹ affec
tus. **U**nde et benign⁹ magiſter blā
de eos ac dulciter cōpellebat dicēs.
Expedit vobis vt ego vadā. ſi enī
non abiero. paradituſ non veniet.
ſed qz hec locutuſ ſū vobis. triſticia
impleuit cor vrm. **Q**uid eſt qd xpo
cōmorāte in terris? ſpūs ſāctus ad
eos venire nō poſſet. **A**n carnis illi
us aſortū abhorrebat? qd de ipō ⁊ p
ipm in vrgine et de vrgine mē con
cepta erat ⁊ nata? **A**ſſit. **V**t of
fenderet nobis p quā abularem⁹ viā.
formā opponeret an iprimetemur.
Et ille qm illis ploratib⁹ eleuat⁹ i

celū. ſpiritu⁹ ſanctū miſit. qui offcū
eor⁹ id eſt volūtate mūdauit. ymo
pot⁹ alterauit. vt iā magis velint
dñm aſcendiſſe. qd p̄tē tenuiſſe vo
luerāt. **I**mpletū eſt qd p̄dixerat eis
Vos oūe cōtraſtabimini. ⁊ triſticia
veſtra vtetur in gaudiū. **V**te er
go eor⁹ intelligētia p xpm illuīata
eſt. ⁊ voluntas emūdata p ſp̄m. vt
ſiat bonū nouerūt ſic et velēt. qd ſo
lū p̄fecta religio vel religioſa p̄fāo
eſt. **R**ecordor nūc helizei ſci. cui
cū helyas dixiſſet vt in deſceſu vel aſ
cenſu ſuo poſtularēt qd vellet reſpō
dit. **O**ro vt ſiat ſpūs tuus duplex
in me. **A**t ille. **N**e diffialē poſtuloſ
ti. **A**tamē ſi videris qm tollar a ter
rit qd petiſti. **N**ōne tibi videt hely
as. aſcēdētis dñi ſignificare pſonā. he
lize⁹ vō eor⁹ apliā in aſcēſiōe xpi
anxi⁹ ſuſpirantē? **V**idit enī helize
us ab helya nullo pacto anelli pote
rat. ſic nec apli a xpiſti p̄ſentia po
terant ſeparari. **V**ix enī tandē eis p
ſuaſit. quia ſine fide ipōſſibile eſſet
placere deo. **Q**uis ē ergo ſpūs
iſte duplex q queritur. niſi illuīatio
intellect⁹ ⁊ affcūs purgatio? **N**e
diffialis qz rarus eſt in terris q illā
habere mereatur. **A**tamē inq̄t ſi vi
deris qm tolār a te erit qd petiſti.
Nichil eſt qd ppter hoc habeāt p
dere. vel debeant alūpni tui domine
iſhū. qz videntib⁹ illis ex eleuatus
in celū. ⁊ deſideratib⁹ oculis te ſecu
ti ſunt gradientē in multitudine for
titudinis tue. **V**el certe ſp̄rit
um duplicem dicere poſſumus illud
qd ſaluator ad diſcipuloſ ait **Q**ui
credit in me. opera que ego facio et

ipse faciet: et maiora horum faciet. **N**on
ne maiora christo per christum tamen fecit
petrus de quo legitur. quia in pla-
teis ponebantur infirmi in lectulis.
ut veniente petro saltem umbra il-
lius obumbraret quos illos et libe-
raretur ab infirmitatibus suis. **R**us-
sus enim umbra sua dominus inueni-
tur infirmitates sanasse. **N**on
dubito ego intellectum omnium vestrum
quod hic estis illuminatum esse. sed non af-
fectum eque purgatum esse manifes-
tis approbo coniectur. Omnes quod
bonum est noscitis. et viam per quam
incedite et quomodo in ea incedere
debeat: sed voluntas non una est.
Quidam enim ad omnia vice et vite hu-
ius exercitia non solum ambulant sed
et curant. immo potius volunt ut eis
et vigilie breues et cibi dulces et
panni suaves. et labores non solum
tolerabiles sed et appetibiles videan-
tur. Alii autem non sic. sed corde arido
et affectione recalcitrante vix trahun-
tur ad hec. vix gehennali timore et
pelluntur miseri et miserabiles. ut po-
te socij tribulationis. sed consolatio-
nis non ita. **N**umquid abbreviata est
manus domini. ut omnibus dare non pos-
sit: qui aperit manus suam et implet
omne animal benedictione. **Q**uid
ergo in causa est. **A**llud omnino quod
non videt christum. cum tollitur ab eis: et
id est non cogitant quomodo eos cepta
nos reliquerit. quod peregrini. et aduen-
sunt super terram. quod tam diu fetul-
ti corporis horrido carcere teneantur
et non sint cum christo. **N**amque autem si
diu ita permanserint sub onere aut
opprimuntur et succumbunt. aut

quodammodo in inferno sunt. ut nun-
quam ad plenum respiciant in lucem mise-
rationum domini. nec in libertatem
spiritus que solum facit iugum domi-
suave et onus eius leue. **I**nde enim
tam perniciose tepiditas emanat.
quia affectus id est voluntas eorum
nondum purgata est. nec bonum sic
volunt sicut nouerunt. a propria et
cupiscentia abstracti graui et illece-
ti. **A**mant enim in carne sua terrenas
consolaciones: siue in verbo siue
in signo: siue in facto. siue in aliquo
alio: et si hec interruptum aliquando non
enim penitus impunt. **I**n est quod rara
affectiones suas dirigunt in deum. **E**t
eorum copulatio non continua sed horari-
a est. **A**mpleri autem visitationibus domi-
nia que hys distractionibus subiaceat
non potest: quanto magis illos euacu-
abitur. tanto magis istis implebi-
tur: si multum. multum. si parum. **P**arum.
Vel forte si magis probas.
numquam iste illis miseri poterunt in eter-
num. quia ubi vasa vacua non inueni-
oleum stare necesse est: nec mittunt
vnum novum nisi in veteres novos. ut
ambo conseruetur. **N**eque enim spiritus
et caro ignis et tepiditas in uno da-
mialio commorantur: preterea cum
tepiditas ipsi domino solcat vom-
tum prouocare. **S**i enim apos-
toli domine carni adhuc inhectentes
que sola sancta et sancti sanctorum erat: spiritu
repleri nequerunt donec tolleretur ab
eis. tu carni tue quod sordidissima est. et
diuersarum spurciarum fatasiis reple-
ta: astricis et congelatis illi mera-
cissimum spiritum te posse putas susci-
pere: nisi carnis istius consolatioibus

¶ Solemnitatibus istis: si conuer-
satio mea adhuc detineretur in ter-
ris? **¶** Quis vero vel desiderare pre-
sumat ascensum celi? nisi is qui des-
cenderat prius ascenderet? **¶** Dico e-
go vobis non multo michi tolera-
bilior videretur exilij huius habita-
tio quam gehenna: nisi dominus saba-
oth reliquisset nobis semen fiduciae
et expectationis. quando eleuatus
est in nubibus. et spem fecit creden-
tibus. **¶** **¶** Veni: nisi ego abie-
ro inquit. paraditus non veniet ad
vos. **¶** Quis paraditus? **¶** Vbi per
quem diffunditur caritas? **¶** Et iam
spes non confunditur. **¶** Ille parad-
tus per quem in celis sit conuersati-
o nostra. virtus ex alto per quam
sursum sint corda nostra. **¶** Vado inquit
vobis parare locum. et si abiero ite-
rum venia et assumam vos ad me
ipsum. **¶** Vbi enim fuerit corpus: ibi
congregabuntur et aquile. **¶** **¶** Vi-
des ne quemadmodum ceteratum
solemnitatum ea quam hodie ce-
lebramus. **¶** Et consummationem ha-
beat. fructum declare: **¶** Et augeat gra-
tiam? **¶** Dicit enim cetera omnia ei
qui natus est nobis et nobis datus
est. ita ipse quoque ipsius ascensio pro-
pter nos facta est et facit pro nobis.
In nostra siquidem vita multa qua-
tum in nobis est videmur agere. ca-
su. multa necessitate. **¶** Sed christus
dei virtus et sapientia neutri potu-
it subiacere. **¶** Que enim dei virtute
necessitas cogeret? aut ageret dei
sapientia casu? **¶** Omnia proinde que
cumque locutus est: quecumque operatus
est. quecumque passus: ne dubites suis

se voluntaria. plena sacramentorum.
plena salutis. **¶** Hec scientes si quid
aliquando eorum que de ipso sunt in-
scientiam nostram venire contingat
non sic audiendum est tanquam si huius-
modi quippiam proferam: sed tam-
quam id quod etiam prius quam causa scire-
tur. constaret nequaquam sine causa fu-
isse. **¶** Dicit enim qui scribit certa ra-
tione collocat universa. Ita que a
deo sunt ordinata sunt: maximeque
ea que presens operata est in carne
maiestas. **¶** **¶** Sed de angus-
tie cogitationis. de pauperenti-
scientie nostre: qui tantum ex par-
te cognoscimus. **¶** Et parte modica.
¶ Vix scintillule quedam nobis eluce-
re tanta luminis copia: de lucerna
posita super candelabrum. **¶** Donec
quanto minus singuli capimus: ta-
nto fidelius ceteris communicanda
sunt que singulis reuelantur. **¶** Et e-
go fratres que michi ad vestram e-
dificationem de ascensione. primo
de ascensionibus suis donare ipse dig-
natur. nec volo nec debeo subtrahere
vobis: presertim cum hec sit spi-
ritualium prerogativa bonorum: et
ut communicata non minuantur.
Aliquibus fortassis hec nota sunt.
quibus similiter reuelata sunt: sed
propter eos qui forte non aduer-
tent. sublimioribus intenti. **¶** Alii
occupati: seu etiam propter eos qui
minus capacis intelligentie sunt:
michi incumbit loqui que sentio.

¶ **¶** **¶** Casus qui descendit: ip-
se est qui et ascendit. **¶** Apostoli verba
sunt hec. **¶** Ego autem credo cum in
homo quod descendit ascendisse: sic enim

oportebat xpm descendere ut nos as-
cendere doceremur. Cupidi siquidem su-
m9 ascensionis: exaltatione cupisci-
m9 oēs. Nobiles enī creature sum9.
et magni cuiusdā animi: ideoq; alti-
tudine naturali appetim9 desiderio.
Nz ve nobis si voluerim9 eū sequi
qui ait. **D**ebeo in mōte testamen-
ti: in laterib9 aquilonis. **H**ec nūser
in laterib9 aquilonis. **F**rigid9 ē mōs
ille. non te sequimur. **P**otestatis ha-
bes cōcupiscentiam: altitudinem p-
sumis potentie. **Q**uāti tñ vsq; hodie
feda sequit̃ infeliq; vestigia: pmo
vero q; pauca euadūt. quib9 nō domi-
nandi libido dominetur. **H**inc est q;
benefici vocantur. q; p̃tatem habet:
hinc q; laudat peccator in testiderijs
oīe sue. **P**otentib9 siquidem oēs adit-
lantur: inuident oēs. **Q**uē sequimini
nūseri hoīes quē sequimini? **A**n nō vi-
detis sathanā tanq; fulgur de celo
descende? **N**ōne iste est mons in quē
ascendit angel9 et dyabolus fact9
est? **V**el illud aduertite q; post
casū suū inuidia cruciāte male sollici-
tus de supplantādo hoīe ill9 tamen
montis ascensū nullaten9 ausus est
suadere ei: in quo nimirū p̃mani as-
censu tam imane p̃cipitiū cognosce-
retur exptus. **N**z non defuit vsuto
hosti quid ageret? similem ei alterū
montem demonstraui: eritis inquis
ens sicut dii. scientes bonum et ma-
lum. **P**erniciōsa etiā hec ascensi-
o: pmo magis descensio est de ihe-
rusalem in ihericho. **P**essim9 mons
inflans scientia: in quem tamen vsq;
hodie tanta viteas cōcupiscentia
plurimos repere filioz adam: ac si

non nouerint/quantum pater illoz
in ill9 montis ascensu descendit:
pmo q; grauiter ceciderit: quantūq;
tota delecta sit. **C**ōquassa posteri-
tas. **N**ondum sanata sūt vulnera.
que tibi in ascensu montis illius in-
flata sūt. licet adhuc i patre lateres:
et nunc iterum propria ex p̃sona co-
naris ascendere: ut sit error nouis-
sim9 prior prior. **Q**uenā nūseris tā
dura libido? **F**ilij hominū vsq; quo gra-
ui corde: ut quid diligitis vanitatem
et queritis mendaciū? **A**n ignoratis
qua infirma mūdi elegit de9 ut cō-
fundat fortia: et stulta mūdi ut con-
fundat sapientes? **N**on vos terrores
reuocat diuine cōminationis perdi-
turi sapientiam sapientium. et pru-
dentiam prudentium reprobaturi:
non patris exemplum: non deniq;
sensus ipse noster. et dire experien-
tia necessitatis cui sumus addicti.
per insipientem scientie appetitum.
Ecce vobis stantes montem alte-
tum demonstraui: non tamen
quem ascendatis: sed quem fugia-
tis. **I**pse est in quem ascende-
bat qui voluit esse sicut deus. sciens bo-
num et malum: ipse quem vsq; ho-
die filij eius accumulāt et eleuāt:
nichil inuenientes tam vile. unde
non velint montem eleuare scienti-
e. **V**ideas alium litteratum alium
mundialis cure. istum placitationū
displicentium deo. illum seruilis ar-
tibuslibet artis tam vehementer of-
fescare scientiam: ut laborem non
reputet. tantummodo possit aliqui-
bus doctior inueniri. **D**ic edificant
ba bel. sic putant ad dei se p̃uētuos

similitudinem? sic concupiscunt qd
nō expedit? qd expedit omittētes
¶ Quid vobis et montib9 istis? in
quoz ascensu tanta difficultas
est. et tam grande periculum? Huc
aut cum desentis montē? cui9 et fa-
cilis ascensus est et putilis? Potes-
tatis ambitio angelum felicitate p-
uauit angelica? scientie appetitus
hoiem immortalitatis gloria spolia-
uit **C**oncur quis ascendere mōte
potestatis. q̄tos putes contradicto-
res habebit. q̄tos inueniet repulso-
res? obstacla q̄ta. q̄ difficilem vi-
am? Quid si tandem adipisci eum
contigerit qd optabat? Potentes
ait scriptura potenter tormēta pati-
entur? ut presentes sollicitudines
et anxietates quas potestas ipsa
parit omittam **C**upidus est alter
instantis scientie? q̄tum laborabit
q̄tum anxietabitur spūs ei9? **E**t ta-
men audiet? nec si te iuperis appre-
hendes. **I**n amaritudine morabit
oculus eius? quotiens videte conti-
gerit cui se posteriorem iudicat. aut
putet ab alijs reputari **Q**uid cum
intumuerit multum? Perdam inq̄t
dñs sapientiam sapientium? et pru-
dentiam prudentium reprobo.
Nam ne multis imoror. vidistis q̄
fugiendus sit nobis mōs vterq;?
si pāpiam angeli et casū hois ex-
pānescim9? Mōtes gelboe nec ros
nec pluuia veniat sup vos. **Q**uid
tamē agim9? Ascēdere sic nō expe-
dit? et ascendendi tenemur cōcupis-
centia **¶** **¶** Quis docebit nos ascē-
sum salubrē? Quis nisi de quo le-
gimus? qm̄ qui descēdit. ipse est q̄

ascendit? **A**b ipso nobis de mōstrā
da ascensiois erat via? ne ductoris
p̄mo seductoris iūq̄. aut vestigiū
aut cōsiliū sequeremur **Q**uia er-
go nō erat quo ascēderet descendis
altissim9? et suo nobis de sensu sua-
uem ac salubrem dedit ascensū
Descendit de mōte potētie. carnis
infirmirate arcūdat9? descendit
de monte scientie? quando cōplau-
it deo per stulticiam predicationis
saluos facere credētes. **Q**uid enī
tenello corpore. et infantilibus mē-
bris videtur infirmius? **Q**uid in-
doctius apparet puulo? qui sola ma-
tas vbera nouit? **Q**uis impotenti
or eo cuius omnia mēbra clauis cō-
fixa? cui9 diuine catur omia ossa?
Quis insipientior eo qui tradebat
in mortem animā suam? et que nō
rapuit exsoluebat? **V**ides q̄ multū
descendit? q̄tum a potentia sua.
q̄tum a sapientia exinaniuerit se
metipsum? **N**ed nō potuit altius
in montē bonitatis ascendere? nec
suā exp̄ssus gmedare caritatē **N**ec
mirū si de scēdo xps ascēderit? qm̄
p̄oz vterq; cēdit ascēdo **E**t mi-
chi quidē videtur mōtis hui9 as-
censore quere? qui dicebat. **Q**uis
ascendet in montem dñi? aut quis
stabit in loco sancto eius? **F**orte eti-
am ysaias ascēsois de siterio catē-
tes itūēs hoies? ad hūc reuocabat
mōte exdamās **V**enite ascēdamus
ad mōte dñi **A**n nō manifeste eos de
p̄oz mōtium ascensioe redarguēs.
montis huius predicat vbertatem
qui ait? ut qd suspicamini montes
vagulatos? **M**ons vagulatus

mons pinguis. Hic est ergo mons
domini paratus in vertice montium:
super quos saliente sponsu inexpectat
que dicebat Ecce venit iste salies in
montibus. Docebat enim ignari vi-
trahebat puellu: infantulu deducebat
Idcirco velut quibusdam passibus ibat
de virtute in virtute: ut videretur de
us deorum in syon. Iustitia enim eius si-
cut montes dei. // Et si placet ip-
sos salte intueamur: quibus exultavit
ut gygas ad currenda via: et cuius e-
gressio a summo celo usque ad summu eius
occurrit. // Primum ergo constitue mon-
tem illu in quem ascendit cum petra
et iacobus et iohannes. ubi transfigura-
tus est ante eos: et refulsit facies eius
sicut sol: et vestimenta eius facta sunt
alba sicut nix. Resurrectionis glori-
a ista est: quam in monte specie con-
templamur. Ut quid enim ascendit ut
transfigureretur: nisi ut doceret nos
cogitatione ascendere ad futuram
illam gloriam que revelabitur in no-
bis. Felix cuius meditatio in aspectu
domini est semper: qui in corde suo de
lectatione dextere domini usque in finem
sedula cogitatione revolvit. Quid
enim grave illi poterit videri: quod sem-
per mente tractat quod non sunt condig-
ne passionem huius temporis ad fu-
turam gloriam que revelabitur in no-
bis. Quid concupiscere poterit in
seculo nequam: cuius oculus semper
videt bona domini in terra viventium.
semper videt eterna premia. Ti-
bi dixit cor meum propheta loquitur
domino: tibi dixit cor meum: exquisiue
te facies mea: faciem tuam domine re-
quiram. Quis michi hoc tribuat

ut omnes surgentes stent in exalto:
ut videatis exultationem que ven-
tura est vobis a domino. Non sit vobis
molestu obsecro quod in monte hoc ali-
quanto diutius moramur: potest enim
enim ceteros festinantius pertransire.
Verum in isto que non detinet senten-
tia illa beati petri qua in eo presen-
tit et de eo domine inquit bonu est
nos hic esse. Quid enim tam bonu
est: primo quid aliud videtur bonu quam
in bonis aiam de morari: quandoqui-
dem adhuc corpus non potest. Puto
quod eius qui ingrediebatur in locum ta-
bernaculi admirabilis usque ad domu
dei: in voce exultationis et salutis
et confessionis sonu epulatus fuerit.
bonu est nos hic esse. Quis enim ex
vobis secum cogitans futuram illam
vitam: sed letitia: sed exultationem:
sed iocunditatem: sed beatitudinem:
sed gloriam filiorum dei: quis enim
taliam tranquillam secum conscientia
voluens: non continuo de plenitudi-
ne vite suavitatis eripiat. domine bo-
nu est nos hic esse. Non sane in hac
eripnosa peregrinatione ubi corpe
detinetur: sed in suavi ac salubri il-
la cogitatione in qua corde saturatur.
Quis dabit michi penas sicut colu-
be: et volabo et requiescam. Vos au-
tem filij hominum filij hominis qui
descendit de iherusalem in ihericho:
filij hominum usquequo gravi corde.
Ascendite ad cor altum et exaltabi-
tur deus. Hic est enim mons in quo
transfiguraturs christus: ascendite
et scietis quoniam dominus sanc-
tum suum misit. // Obse-
cro vos fratres mei ne grauentur

corda vestra in curis secularibus: nā
de capula & ebrietate gratias deo
non magnopere necesse habeo vos a
monere. Exonerate obsecro corda
vestra graui mole terrenarum cogi
tationum: ut sciatis mirificatum a
dño sanctum suum Teuote corda ves
tra cum manib9 quibuscum cogita
tionum: ut transfiguratum dñm vi
deatis. Formate in cordibus vestris
non modo patriarcharum & propheta
rum tabernacula: sed domus illi9 ce
lestis mansiones multiplices: sed in
eum qui arcubat imolans in taber
naculo dñi hostiam vociferationis:
cantas psalmū illi: dicens dño. **Q**
dilecta tabernacula tua dñe virtus
tum: paup̄isat & desiat anima mea
in atria dñi. Circuite & vos carissi
mi cū pietate & deuotionis hostia.
visitantes animo sedes sup̄nas. et
multas q̄ in domo patris sūt mansi
ones: humiliter prosternentes corda
vestra ante thronū dei et agni. cū re
uerentia supplicantes singulis ordi
nibus angelorū. patriarcharum nu
merū. aueos prophetarum. et senatū
apostolicū salutantes: suspicientes
coronas martirū purpureis utilan
tes florib9. redolētes lilij9. choros
virginum amirantes: atq; ad mellis
fluū noui cantia sonū. quantū pua
let infirmitas cordis erigētes audi
tum. **H**ec recordat9 sū (propheta loqui
tur) & effudi in me aīam meā. **Q**ua
re? **Q**m̄ trāsibo in locū tabernaculi
amirabilis vsq; ad domū dei. Et itē
Memor fui dei inq̄t: & delectatus sū
Quē viderunt apostoli. vidit & iste:
nec dissimili ut arbitror visionē: nī

si q̄ spirituale totū habuerit hui9 vi
sio. corporeū nichil. **O**mnino nō vi
dit eū sicut is qui dicebat. **V**idim9
eū: & non erat ei species neq; deor9
Transfiguratū pauldubio vidit &
speciosū forma pze filij9 hoīm: qui
delectatū se phibet sicut & apostoli:
bonū est inquit nos hic esse. **E**t
ut nichil desit pposite similitudinis.
illi quē p̄ni leguntur cecidisse: hic
vero suū fatetur spiritū decesse. **Q**
maḡ multitudo dulcedinis tue dñe:
quā abscondisti timentib9 te. **A**scen
dentes igitur in hūc montem. et re
uelata facie glām dñi sp̄culantes:
haud dubiū quin clamare habeatis
et vos. **t**rahe me post te. **Q**uid
enī p̄dest scire quo sit eūdū? si quidē
qua debeas ire non noueris? **A**lteri
p̄inde montē ascendas necesse est. in
quo p̄dicante audies & scalā erigen
tem octo distinctā scalarib9: cui9 sū
mitas celos tangit. **B**eatī q̄ p̄scuti
onē p̄auntur ppter iusticiā: qm̄ ip
sorum est regnū celorū. et cetera. **S**i p̄
mū ascenderas montē iugi medita
tione sup̄ne glorie. **N**istum nichilomi
nus montem ascendere nō graua be
ris. ut in lege eius mediteris die ac
nocte: sicut idem propheta non solum
meditabatur in p̄mij9. sed & mādā
tis dñi que dilexit. **H**ic enim audi
es et tu. **E**t quo eam satis propter
ascensionem p̄mā: & viā scit9 ppter
scdām. **P**ropterea pone i corde tuo
viā veritatē inquirere: ne forte de
eorū sis numero. q̄ viā ciuitatis
habitaui non inuenerunt. **M**agis
autem sollicitus esto ascendere non
modo cogitatione celestis glorie: s̄

et conversatione que celestem gloriam
mereatur. // **T**ertium nichilomi-
nus lego montem in quem ascendit
solus orare. Vide ergo quod bene spon-
sa in cantibus. ecce inquit venit iste
salvens in montibus. In primo trans-
figurat est. ut scires quo tenderes. In
secundo verba vite locutus. ut sci-
res quia puenires. oravit in tercio.
ut cudi et perueniendi bonam obti-
nere studeas voluntate. **V**identi enim
bonum et non facienti. peccatum est illi.
Propterea sciens quia in oratione
datur bona voluntas. cum videris
que agenda sunt. ut conualescas ad a-
genda que videris. ascende et tu ad
orationem. ora instanter. ora perseve-
ranter sicut ille pnotabat in oratio-
ne. et dabit pater bonum spiritum bo-
num petenti se. **E**t vide quod utiliter o-
rationis tempe. etiam corporalis lo-
ti secretum querimus. quando hoc ille
non solum docuit verbo. intra inquit
in cubiculum tuum. et clauso ostio ora pa-
trem tuum. sed et commendavit exem-
plo. ne domesticorum quemque ad-
mittens. sed solus ascendens ad
orationem. // **P**utas poterimus
aliquid amplius de ascensionibus
eius invenire. Poterimus utique.
Volo enim ut nec iumentis ipsis sis
inmemor. et supra quod legitur as-
cendisse. **V**olo ut ne ipsam crucis
ascensionem omittas. nam et in il-
la exaltari oportebat filium homi-
nis. **E**t ego inquit si exaltatus fu-
ero a terra. et omnia traham ad meip-
sum. Itaque cum iam et cognitio suppe-
tit et velle adiacet. quid agis quod
perficere bonum non invenis. sed asini

hi quidam et bestiales motus. legem
contrariam habent et captivare te
volunt. **Q**uid inquam facies super
concupiscentiis irrationabilibus.
que sunt in membris tuis. **V**iget
te etiam cum ieiunare consentis. qui-
le illecebra. cum vigilare propo-
nis. sompnolentia premit. **Q**uid
faciemus huic asino. **A**sinum e-
nim istud est et commune cum asinis.
quia homo comparatus est iumentis
insipientibus. et similis factus est il-
lis. **A**scende domine super asinum
istum. et conculca bestiales hos mo-
tus. quia domari debent ne preva-
leant dominari. **N**isi enim calcati
fuerint conculcabunt nos. nisi pre-
mantur. oppriment nos. **P**ropte-
rea sequere anima et in hac ascensio-
ne christum dominum. et ut sub te sit ap-
petitus tuus. et tu domineris illi. **N**am
ut in celum ascendas prius necesse est
lucare te super te. calcando carnalia
desideria. que in te militant aduer-
sum te. // **D**equire etiam ascen-
dentem in crucem. et exaltatum a
terra. ut non solum super te. sed et
super omnem quoque mundum. men-
tis fastigio collocet. et universa que
in terra sunt deorsum aspiciens et
despiciens. sicut scriptum est. **C**er-
nent terram de longe. **N**ulla te ob-
lectamenta mundi inducent. nulle
adversitates deiciant. Absit tibi glo-
riari nisi in cruce domini nostri ihe-
su christi. et per quem tibi mundus
crucifixus est. ut que mundus ap-
petit crucem reputes. et tu crucifixus
mundo. illis que mundus cruce-
m reputat toto inherens amore.

Iam vero quid ex hoc testat? nisi ad illum ascendas. qui est super omnia deus benedictus in secula? Dissolui iam et esse cum christo: multa magis optimū. Beatus vir cuius est auxilium abs te. ait propheta domino: ascensiones in corde suo disposuit: ibit de virtute in virtute usque ad videndum deum deorum in spiritu. Hec est ultima ascensio in qua implentur omnia: sicut ait apostolus Christus qui descendit: ipse est qui et ascendit: ut adimpleret omnia. **¶** De illa ascensione quid dicam? Quo ascendemus? ut ubi christus est et nos simus? Quid ibi erit? Saulus deus non vidit absque te: que per apostoli diligenter tibus te. Desideremus hanc fratres mei: suspiremus ad eam iugiter: et eo magis affectus vigeat quo de fiat intellectus.

¶ De primo quinquagesimo de ascensione

Hodie sedet in throno antiquo dicti consessurus pariter. oblatus est filius hominis: et erit deinceps non modo germē dñi in magnificentiā et gloria: sed et fructus terre sublimis. Felix unio: et amplectendum ineffabilis gaudij sacramentum. Hec enim et germē dñi: et fructus terre. Hec ipse et dei filius: et fructus ventris marie est. Hec filius dauid et dñs de quo hodie gaudium impletum est. vñ oli panis aiebat. Dixit dñs dño meo: se de a dextris meis. Quō ei dñs non germē dñi? Idem tamē et filius eius. utpote fructus terre sublimis: fructus virge que de radice yesse processit. Hodie igitur suum hunc et honu-

nus filium. apud semetipsum per dari facit: claritate quam habuit prius quam mundus fieret apud ipsum. Hodie veritate que de terra orta est: celum sibi reditum gloriatur. Hodie sponsus auferitur a filiis: et lugendum eis est sicut predixit: non enim poterant filii sponsi lugere donec sponsus cum eis erat: sed venit dies ut auferatur ab eis ut de cetero lugeant et ieiunent. Vbi illud iam petre quod dixerat. bonum est nos hic esse: faciamus hic tria tabernacula? Ecce enim ingressus est apostolus et perfectus tabernaculum non magnificatum id est non huius creationis: quō ergo iam bonum est nos hic esse? Nemo vero molestum est. graue est. periculosum est: nimirum ubi malicie plurimum. sapientie modicum. si tamen vel modicum inuenitur ubi viscosa omnia. oīa lubrica/operta tenebris. obsessa laqueis peccatorum: ubi perditatur anime. ubi spiritus affliguntur sub sole: ubi tamen vanitas et afflictio spiritus est. **¶** Teuemus ergo fratres mei. leuemus in celum corda nostra cum manibus: et ascendentem donum sequi velut quibusdam passibus deuotionis et fidei contedamus. Erit enim cum sine mora sine difficultate/obuiam ei in nubibus rapiemur: et id poterunt corpora spiritualia. quod merito interim nequeunt spiritus animales. Nunc enim quantis conatibus corda lenate necesse est. que quidem ut misereabiliter satis in libro propriis experientie legimus. et corporis corruptione aggravat. et terrena inhabitatio deprimit. Et forte tradendum est quid sit leuare cor. aut

quēadmodū oporteat illud eluari
sed tradendum sane magis ab apos-
tolo quā a nobis. **¶** Si cōsurrexistis in-
quit cū xp̄isto. que sursum sūt que-
rite ubi xp̄s est i dextera dei sedēs ⁊
que sursum sūt sapite ⁊ nō que super
terram. **¶** Ac si manifestius dicat. **¶** Si
cōsurrexistis ⁊ cōascendite: si cōiui-
tis ⁊ cōregnate. **¶** **¶** Sequamur fra-
tres sequamur agnū quocūq; icat ⁊
sequamur patientē. sequamur et re-
surgentē: sequamur multo libentius
ascendentem. **¶** Cuiusfigatur vetus nos-
ter homo simul cū illo. vt destruat
corpus peccati. vt ultra nō seruiamus
peccato: mortificat nimirū mēbris
nostris que sūt sup terrā: s; ⁊ quo-
modo ipse resurrexit a mortuis per
gloriā patris: ita ⁊ nos i nouitate
uite ābulem⁹. **¶** In hoc ei mortuus est
et resurrexit: vt peccatū mortui iusti-
cie viuam⁹. **¶** Ceterū quoniam vi-
te nouitas locū expigit tūcorē. ⁊ re-
surrectiois dignitas altiore expedit
gradū: sequamur etiā ascendentē.
querere saluet ⁊ sage q̄ sursum sūt ubi
ille est: nō q̄ sup terrā. **¶** Querit quis
ille sit locus? Audi aplm. **¶** Que sur-
sum iquit iherl̄m libera est: q̄ est ma-
ter nr̄a. **¶** Vio scire q̄nā ibi sūt? **¶** Vio
paris ē lauda iherl̄m dñz: lauda deū
tuū syon: q̄ posuit fines tuos pacē.
¶ Pax q̄ exuperat oēm sensū: o pax
etiā sup pacē: o mēsurā sup mēsurā.
cōferta ⁊ coagitata ⁊ superflua.
¶ Cōpatere igit xp̄o o aīa xp̄istia-
na: cōsurge cōascēde. qd̄ est de dīna
a malo ⁊ fac bonū: inquire pacē et
psequere eā. **¶** Sic nimirū paul⁹ in ac-
tibus aplōz: de cōtinentia et iustitia

et spe vite eterne memoratur locū
isse discipulos. **¶** Sic veritas ipsa mo-
net in euangelio lūbos pangere. lu-
ernas accendere: et deinceps homi-
nibus expectantibus dñm suū simi-
les inueniri. **¶** Ceterū gemina q̄
dam si bene aduertistis ascensio no-
bis ab apostolo cōmendatur: in eo
q̄ querere ⁊ sapere monuit non infī-
ma s; supna. **¶** Quā fortasse distinctio-
nem. ne ipse quoq; ap̄he ta p̄terit
se dñino videbit dicēs. **¶** Inquire pa-
cem ⁊ psequere eā: vt hoc sit pacē
sequendū querere. psequi inquisitū:
quod est sapientia querere. quesita sa-
pere que sursum sūt. non que sup ter-
ram. **¶** Nimirū donec diuersa sūt cor-
da nr̄a. et multos intē sinus inani-
untur habere. nec sibi dñino coherere
videatur. velut particulae ea ⁊ mē-
bra tūc quodamō leuare necesse est:
vt in supna illa iherl̄m colligantur.
cuius p̄cipatio eius in idipsū: ubi
non tantū singuli s; et dñes pariter
inapiāt habitare fr̄es in vnū: non
modo scilicet nō diuisi in semetipsis
sed nec inter semetipsos. **¶** Ecce e-
nim vt tanq̄ p̄cipalia cordis ip-
sius membra distinguam. est intē-
lectus in nobis. est ⁊ affectus: et
hij quoq; sepius sibiinuicem aduer-
santes: vt alter summa petere. al-
ter appetere infima videatur. **¶** Quā-
tus vero is dolor. q̄ grauis anime
cruciat⁹. dū sic distrahitur. sic dila-
teratur: sic abrumpitur a seipsa: vel
ex ea saltem quam omnibus expe-
ctati promptum est corporis scissio-
reuiuat: si quis in suo sp̄itu ani-
maduertere perniosa ⁊ perniciosa

insensibilitate neglexit. Distrahuntur hominum cura. et laboris obice ligari remouetur ab invice pedes. Et dum curis adhuc integra manet quod tamen ille est cruciatus? Sic et afflicti plagiimus miseros qui corporaliter inter nos conuersantes illiusiati forte similiter. sed dissimiliter inueniunt affectu. intelligunt pariter bona que faciunt: sed non pariter diligunt intellecta. Nam de ignorantia fratres que nam exaustio nobis? quibus nunquam doctrina celestis. nunquam diuina lectio/ nunquam spiritualis eruditio deest? Que cum sunt vera/ quecumque pudica/ quecumque iusta/ quecumque amabilia/ quecumque bone fame. si qua virtus. si qualis discipline? hec discitis et accipitis. hec auditis pariter et videtis in exemplis videlicet et verbis eorum qui inter vos sunt perfecti: quorum exhortatio et conuersatio plenius erudit vniuersos. Vanam autem hec ut intellectum amonet moueant et affectum? ne sit ita amarissima traditio. et diuisio molestissima: dum hinc quod sursum trahimur. sed trahimur inde deorsum. // Nimium aduertere potes in omnibus fere religiosis congregationibus. viros repletos consolatione/ superhabundantes gaudio/ iocundos semper et hylares/ feruientes spiritu/ die ac nocte meditates in lege dei. crebro suspicientes in celum/ et puras manus in oratione levantes: sollicitos observatores conscientie. deuotos/ sectatores bonorum operum: quibus amabilis disciplina/ dulcis ieiunium/ vigilie breues: labor manuum delectabilis: et vniuersa denique

conuersationis huius austeritas refrigerium videatur. Contra sane est inuenire homines pusillanimes et remissos/ deficientes sub onere/ vigea et calcantibus semper indigentes: quorum remissa leticia/ pusillanimitas tristitia est: quorum breuis et rara conuersatio/ animalis cogitatio/ tepida conuersatio/ obia sine deuotione/ sermo sine aramspeditione. oratio sine cordis intentione/ lectio sine edificatione: quos ut videmus vix gehenne metus inhibet. vix pudor cohibet. vix tenet ratio: vix disciplina coeret. Non tibi horum vita inferno penitus appropinquare videtur: dum intellectu affectui. et affectu intellectui repugnante. necesse habet manum mittere ad opera fortium. qui abo fortium minime sustentantur: socij plane tribulationis sed non consolationis. // Exurgamus igitur quia quod sumus huiusmodi resartiamus animas/ spiritu recolligamus: abiacentes perniciosa tepiditatem. et si non quia periculosa est. et deo solet ut interdum miserabiliter plangimus eadem vomitum prouocare. certe qui a molestissima est. plena miserie. et doloris: et inferno plane proxima umbra mortis iure censetur. Si querimus que sursum sunt: etiam sapere et prelibare interim studeamus. Forte poterit intellectui et affectui non in conuenienter aptari. quod et querere que sursum sunt et sapere amonemur: ut in principalibus que admodum supra dictum est nobis suis. coram nostra manibus que bustam pie conatus. et exercitij spiritualis lenge studeamus ad deum.

Omnes ni fallor q̄ sursum sunt q̄ti
m9 intellā fidei. & iudicio rōnis. H̄
nō eque forsitan sapiū9 omēs que
sursum sunt: tanq̄ inescati hys q̄
sunt sup̄ terram. violēto quodam p̄
iudicio affectionis. Vnde enī est ea
quam pauloan ostēdū9 aīoz tāta
diuersitas: disparitas studiorum.
conuersationū dissimilitudo. Vnde
spiritualis gracie inopia tanta qui
busdam: cum alijs copia tanta ex
uberet. Profecto nec auaritie nec in
ops est gracie distabutoz: sed ubi
vasa vacua de sūt. oleum stercer necesse
est. Vndiq; sese ingerit amor mū
di cum consolationibus suis. ymmo
desolationib9 suis: obseruat adit9.
per fenestras irruit / mentem occu
pat: sed non eius qui dixit. rennue
consolari anima mea: memoz fui
dei & delectatus sum. Preoccupatū
nempe secularib9 & siterijs animū
delectatio sancta dedinat: nec misce
ri poterunt vera vanis / eterna cadu
cis / corporalia spiritualibus / sum
ma ymis: vt pariter sapias que sur
sum sunt. et que super terram. //

Felices nimirum viri illi per quos
dominica legitur ascensio p̄signa
ta: enoch captus / et trāslat9 hely
as. Felices plane qui soli iam deo vi
uūt. soli deo vacant: intelligendo /
diligendo / stuendo. Neq; enim cor
pora que corūpantur illas aggra
uant animas: nec terrena inhabita
tio sensus eorum tanq̄ multa cogi
tantes dep̄mit: qui cum deo am
bulasse noscuntur. Factum est impe
dimentum omne de medio. occasio
vniuersa sublata: materies nulla

relicta ē: q̄ corz affcū aggrauet vel
dep̄mat intellēm. Nā & p̄ore ob hoc
captū scriptura memorat: ne forte
vincat malicia sapiām: & itellā
eī9 vel aīma drapi ultra valeat vel
mutari. Nob̄ ac vñ in hys tenebris
ventas: vnde caritas in hoc seculo
nequā in h̄ mūdo qui poset9 ē i ma
ligno. Putas enī q̄ itellctū il
luminet: q̄ inflāmet affcū. Enī v
tiq; si conuertamur ad xp̄istum: &
vt velamen de cordibus nostris au
feratur. Hic enim est de quo scriptū
est. Habitantib9 in regione vmbre
mortis: lux orta est eis. Vnde m
p̄ois ignorāte t̄pa despiciēs de9.
ānuāuit hoīb9 vt oēs ubiq; age
rent p̄nam. scdm qd paul9 atheni
ensib9 tradidit. Memētote etenī dei
verbū & sapientiā incarnatā. Cui9
vtiq; op9 erat toto illo tempe qua
videt9 in terris et inter homines cō
uersari dignata est ineffabilis illa
virtus. illa gloria / illa maiestas. il
luminare oculos cordis: & suade re fi
dem hoīb9 p̄dicatiōe p̄it & ostēsia
ne signoz. Deniq; sp̄s dñi ait sup
me: ad euāgelizandū paupib9 mi
sit me. Et apostol9 loq̄bat. Adhuc
modicū lumē in vobis est: ambula
te dū lucem habetis vt non tenebre
vos comprehendant. Nec moto a
te passionem. sed & post resurrectionē
in multis argumentis p̄ dies qua
draginta apparens eis. & loquens
de regno dei. quando et sensum eis
vt scripturas intelligerent legitur
aperuisse: intellectum potius in
formabat q̄ purgabat affectum.
Quando enim ad spiritualia affia

possent aiales? **P**rimo vero ne ipam
quite merā lucē potērat aliqūtin9 sus
tinē? **E**xhiberi illis oportuit vbi
in carne / solē in nube / lumē in testa
mel in cera: ceterū in laterna. **D**ps
ante faciem illoz xpi9 domin9:
sed nō utiq; sine umbra in qua viue
rent inter gentes. **U**nde et virgini
legitur obumbrasse spūs: ne re
mētozi reuerberata splēdore. ad cā
didissimam illam lucē. purissimū
q; fulgorem diuinitatē. eā iam illi9
aquilē posset aqes hebetari. **M**ini
me tamē vel nubes ipā leuis potu
it esse odiosa? **E**cce quoq; vltus est i
salutē: et discipuloz aīmos qui ad
fidei intellectū / sine aliqua mutatio
ne intellectus poterāt pmoueri. nec
ossurgere adhuc ad spūalia pūale
bāt. in sue carnis prouocauit affec
tum: ut amore quodam humano o
peranti mica. nura loquēti hominī
adhererent. amore utiq; carnali ad
huc sed tam valido ut ceteris omni
bus pzeualeret. // **N**umum
hic erat ille moysi serpens: qui ser
pentes magozum egypti omēs pa
riter deuorauit. **D**eniq; ecce nos i
quunt reliquimus omnia: et secuti
sumus te. **B**eati siquidem oculi qui
videbant dominum maiestatis in
carne presentem: auctorem vniuer
sitis inter homines cōuersantē.
virtutibus choroſcantem. infirmos
curantem. maria calcantem / mortu
os suscitantem / demonijs imperan
tem / et potestate simlē hominibus
gferētē: mīse et huilē corde / benignū
affabilem / misericordie visceribus
offluētē. agnū dei pāa nō habentē

et oīm pāa portantē. **H**ic autē qd
ba vite ab ipi9 vbi incarnati pape
ore merebatur: quib9 enarrabit vni
genit9 qui est in sinu patris. **E**t nota
faciebat qūq; audisset a patre: ut
fluēta doctrine celestē ab ip9 verita
tis purissimo fōte hauriret. vniūsis
postmodū gētibz apināda: pmo etuc
tuāda potaret. **Q**uid nūq; fierē
si iplēbat tristitia cor eoz cū ab eis
se se pnuāaret ituz? et adderet quo
ego vado vobis nō potestē venite mō?
Quid ni cōciteretur viscera / turba
re affāis. hesitaret aīn9 / hereret
vult9 / paueret audit9? nec oīno e
quantinū discessiōis ei9 sermo poss
admitti. ut relinq; et eos pro quo
oīa reliquissent? **C**eterū ut nō ma
neret in carne. sed ut transferretur
ad spm: totus ab eo in illam carnē
discipuloz fuerat collātis affāis.
ut dicere esset aliqū. **E**t si cognoui
m9 xpm scdm carnē: sed nūc iā nō
nouim9. **U**nde et benignissim9 ille
magis blandis eos refouens cōso
latis iōb ait. Rogabo pām meū et
aliū paditū dabit vob. spm venē:
qui vobiscū maneat i eternū. **E**t itē
Ego veritate dico vobis: et expedie
vobis ut ego vadam: nisi enim abi
ero padit9 nō veniet. **S**cāte muste
rū frēs mei. **Q**uid enī sibi vult. nisi
ego abiero padit9 non veniet? **I**ta
ne inuisa paradiso pūaā xpi? **A**ut
contuberniū dīcie carnis sps scūs
abhorrebat? que sicut āgelo pnuāā
te cognūm9 ne cōapi qdē nisi eo sup
ueniēte potuerit? **Q**uid est ergo ni
si ego abiero padit9 nō veniet? **N**i
si carnis pūaā vestris subtrahatur

aspectibus: spiritualis gratie plenitudo
dum occupata mens non admittit
non recipit animus: non capit affectus
¶ **¶** Quid vobis videtur fratres?
¶ Si hec ita sunt primo quia ita sunt:
audeat quis de cetero fantasie qui
busdam illecebris deditus. sectas leno-
cinia carnis sue. carnis utique pecca-
trias genite in patris. assuevit patris.
in qua denique non est bonum ullum: il-
lum pariter expectare paradisi. Au-
deat inquam qui homo est. qui limo sem-
per inheret. qui carnem fouet. qui in
carne seminat. qui carnem sapit. illam
nichilominus collationem superne visi-
tationis. torrente voluptatis illam.
illam sperare gratiam spiritus vehementis
quam ut veritas ipsa testatur. ne cum
ipsa quidem verbi carne papere vllate-
nus apostoli potuerit. **¶** Errat omnino
si quis celestem illam dulcedinem huic a-
neri. diuinum illud balsamum huic ve-
no. carismata illa spiritus misceri
posse homini illecebris arbitrat. **¶**
¶ Falleris thoma sancte falleris: si vi-
dere dominum speras ab apostolorum collegio
separatus. Non amat veritas agulos
non ei diuisoria placet. in medio stat
disciplina cuius vita. cuius studium
letat. **¶** Quomodo miser diuerticula cap-
tas. et consolationes anime voluntatis tam-
to labore quiritas. tanto labore medi-
cas. **¶** Et quid facio inquit. Eice ancilla
et filium eius: non enim heres erit filius an-
cille cum filio libere. Nulla ut dictum est
conuenticio vanitati et veritati. lumen et te-
nebris. spiritui et carni: igni et tepidita-
ti. **¶** Sed dum illa moratur iniquitas. si-
n aliqua consolatione esse non possit primo
vbi si mora fuerit expecta eum. et quia ve-

niet et non tardabit. **¶** Apostoli deinde di-
ces in hac expectatione sedebant: pseue-
rantes vnanimiter in oratione cum mu-
lieribus et maria matris ihesu. **¶** Et tu ce-
go orare discere. discere quere petere pul-
sare. donec iuenias. donec accipias
donec aperiat tibi. **¶** Nouit domi-
nus figmentum tuum: fidelis est: non
te patet temptari supra id quod
possis. **¶** Confide in ipso: quia si fide liter
expectaueris. nec diem deamum expec-
tabit. **¶** Preceniet certe in benedictio-
nibus dulcedinis desolata animam et
orante. ut fideliter. **¶** Non ad insipien-
tiam tibi consolari tenueris. in ipsius mem-
oria delecteris. iebriat ab ubertate
domini eius. et torrente voluptatis eius
potat. **¶** Sic nimirum et helize quon-
tam orasse legitur: cum dulcissimum illud
solacium helye penitus sibi plageret. **¶**
trahentem. **¶** Sed quidam diligenti-
us quid orauerit. quid de responsu
sit postulanti. **¶** Oro inquit domine:
ut fiat spiritus tuus duplex in me.
Nimirum duplicari ei spiritum oportebat:
ut magis abeuntis absentiam gratia
duplicata suppleret. **¶** Vnde et helyas
ad eum. **¶** Si videris inquit quando tol-
lar a te: fiet quod petisti. **¶** Duplicauit
enim spiritum visio abeuntis: cum euidenter
raptus in celum: vniuersa pariter eius
desideria secum tulit: ut inaperet ipse
quoque iam sapere que sursum sunt. non quod
super terram. **¶** Duplicauit spiritum visi-
o abeuntis: ut intellectui spirituali
spiritualis iungeretur affectus: cum ip-
sa utique cui potissimum inheret carne
raptus in celum. **¶** Sed euidenter in apostoli-
lis inuenitur impletum. **¶** Vbi enim
videntibus illis. suus ille ihesus tam

manifeste eleuatur ē et ferebat i celū.
ut nemo eorū op⁹ haberet interrogare
q̄ vadit: ipā iā ut ita dixerit occulta
fice. edocui sūt supplices i celū oculos
leuare. putas sedē man⁹ / pmissa sibi
dona carismatū postulātes: donec si
eret repere de celo son⁹ adueniētis v
tiq; ignis quē dñs ih̄s nuttebat in
tercā. volēs vehemēter accēdi. Cū
stat siq̄te eos ⁊ p̄s spm̄ accepisse: ⁊
cū vix insufflauit eis ⁊ dixit. accipi
te spm̄ sc̄m: s; spm̄ plane fidei ⁊ in
telligentie nō feruoris: q̄ magis il
lumiaret ratio. q̄ inflāmaretur af
fectio: qd̄ duplicati vtiq; sp̄s op⁹
fuit. Quos enī vbi p̄is disciplinā
et sapiām āte docuerat. ⁊ itellā ad
impleuerat corda eorū: adueniēs v
tiq; postmodū ignis diuin⁹ ⁊ inue
niens iā receptacula mūda. ⁊ iudit
vber⁹ dona carismatū. et in sp̄ita
lem oīno mutauit amōrē: ut inen
sa in eis caritas fortis ut mors. iā
nō mō forēs: s; ne ipā quē ora p̄
ter metū iudeorū claudere dignaren
tur. Cui nos gr̄e p̄ n̄e exiguitatis
modulo p̄parātes. exinanire p̄ oīa
nosmetipsos ⁊ a delictiōib⁹ misens
⁊ caduas q̄solatiōib⁹ euacuare stude
am⁹ dilāssimū corda n̄a. maxie q; in
stante nūc die festo: ⁊ feruent⁹ ⁊ fi
ducialit⁹ vnanimiter p̄seuerem⁹ in o
ratione. ut sua nos visitatiōe. sua q̄
solatiōe ⁊ confirmatione dignetur
sp̄s ille benign⁹ sp̄s dulcis / sp̄s
fortis infirma roborans. aspa pla
nans / corda purificans: qui cū p̄e
⁊ filio idipm̄ / sed non isipse est: ut
eres vnū. et vnū esse tres verissime
p̄r⁹ ⁊ fidelissime catholica ec̄cia fa

teat: ⁊ a patre adoptat⁹ / a filio de sp̄a
sata: a sp̄u scō q̄firmata. Quib⁹ de
vna sb̄a: sic ⁊ eadem nichilomin⁹
glā. in secula seculorū. Amen.

Sermo sext⁹ vñ supra

Chiplīc nob̄ in ec̄cia p̄mittua
v̄tutē lucas sc̄s breui sermo
ne cōmentat: vbi post dñicā ascēsiō
nē vnanimiter eos in orōne persue
rasse describit: expectātes celestē cō
solatiōnē. cui⁹ acceperant repromis
sionē. Laudabili siq̄te magnitudine
pusill⁹ grex pastoris solaciō destitū
tus. mīme tū dubitans quā illi ai
ra esset de eis. s; paternā p̄ eis ge
reret sollicitudinē. deuot⁹ pulsabat
supplicatiōib⁹ celū. cert⁹ q̄ penetra
rēt illud orōnē iustorū: nec paupe
perū p̄ces spernerentur a dño: aut
sū copiosa b̄ndictiōe rediret. ⁊ nec
sū lōganimitate p̄sistebat idē fiaēs: ⁊
iuxta p̄phetiā illud. Si morā fec
rit expecta eū: q̄ veniet ⁊ nō tarda
bit. Porro vnanimitas q̄te legit cui
deter exp̄ssa: q̄ hec sola diuī sp̄s
carisma increat⁹. Neq; enī est deus
dissentionis sed pacis: neq; hitare
facit nisi vn⁹ moris in domo. **///**

Inre igitur p̄pationē cordis eorū
audiuit aurē diuina: nec ab expec
tatione sua cōfudit eos: qui ⁊ mag
nanimes ⁊ lōganimes ⁊ vnanimēs
essent. Certissima nāq; sūt hec tes
timonia: fidei sp̄i caritatis. Et q̄
tē euidenter spes lōganimitatē: vni
tatē caritas opatur. Nūquid fide
quoq; nō magnanimū facit: Et so
la. Quicqd̄ enī sine fide p̄sumit.
non est illa animi solida magnitu
do. sed ventosa quedam inflatio et

tumor huius. **H**ic audire magnani-
mū vīam? Omnia inquit possum
in eo qui me confortat. // **A**dmite
mur simplicem hanc preparationem
fēs: si desideram? superfluentē men-
surā spūs obtinere. Omnib⁹ enī p-
ter xpm datur ad mensurā spūs: s-
mensure amulus superfluentis.
videtur quodammodo excessisse men-
suram. Euidens fuit in conuersio-
ne nostra magnanimitas: sit eadē
in consumatione longanimitas: sit
vnganimitas in conuersatione. **H**u-
iusmodi siquidem animabus / cele-
stis illa iherusalem desiderat instau-
rar: quibus nec fidei magnitudo de-
sit in suscipiendo onera xp̄isti: nec
longitudo sp̄s in p̄sistendo: nec cari-
tate iunctura quod est vinculum per-
fectionis.

In festo penthecoste sermo p̄m⁹

Celebramus hodie
dilectissimi sp̄s
sancti solempni-
tem totā cum iocū-
ditate celebrā-
dignā omni d̄uo-
tione. Dulcissimū enim quoddam in
deo spiritus sanct⁹ est: benignitas
dei et idem ip̄s deus. Proinde si ce-
lebramus sanctorū solempnia: quā-
to magis eius a quo habuerunt vn-
de sancti essent. q̄t quot fuere sancti?
Si veneramur sanctos: quāto ma-
gis ipsum sanctificatorem conuenit
honorari? // **H**odie itaq; est festi-
uitas spiritus sancti: qua visibiliter
apparet inuisibilis: sicut et filius cū
sit nichilominus inuisibilis in seip̄o.

dignatus est se exhibere in carne vi-
sibilem. **H**odie spiritus sanctus re-
uelat nobis aliquid de seip̄o: sicut
ante de patre et filio noueramus.
Nam perfecta trinitatis cognitio.
vita eterna est. **N**unc autem ex par-
te cognoscimus: reliqua credimus q̄
minime sufficimus comprehendere.
// **E**t de patre quidem noui creati-
onem: clamantibus creaturis ipse
fecit nos et non ipsi nos. Inuisibilia
enim dei a creatura mūdi p̄ ea que
facta sūt intellecta aspiciuntur. **A**ltius
eo eternitate et imutabile p̄p̄hen-
dere multum est ad mercedem habi-
tat inaccessibilem. // **D**e filio autē
magis aliquid noui eius gratia et
salutē incarnationem. **N**am gene-
rationem ei⁹ q̄s enarabit? **Q**uare
p̄p̄hendat e quale genitum genito-
ri? // **I**ā et de spū scō si nō noui p̄-
cessionē qua ex p̄e filioq; p̄cedit et
illa ei mirabilis facta ē scia ex me.
confortata est et nō potero ad eā: nō
ui tñ aliqd videtur inspirationem.
Duo ei sūt: vn⁹ p̄cedat et quo **P**ro-
cessio a p̄e et filio posuit tenebras
labyrinthi suū: s- p̄cessio ad hoies ho-
die cepit innotescē. et est iā fidelib⁹
manifesta. **E**t p̄us eadē qm̄ sic opor-
tebat / signis visibilib⁹ inuisibilis sp̄s
suū declarabat aduentū. **N**ūc ei⁹ sig-
quo spū aliora sūt eo magis p̄grua: eo
videtur spū scō magis dig. // **B**e-
nie tūc sup discipulos in linguis ig-
neis. **V**t vba ignea loq̄rent: et legē
igneā lingue ignee p̄dicaret. **N**emo
p̄q̄ratur q̄ nob̄ mīme illa manifesta-
tio sp̄s fiat: vnūq; ei⁹ dat manifest-
tatio spiritus ad vtilitatem. **D**eniq;